

INDEX

Page No.
1.

1. DRAMA

2. FOLK SONG

(यौभा)

PATRIOTIC SONG

2.

3.

3. MUSIC SKIT

4.

(मैगीउ रा मुवाघला)

4. MUSIC POEMS

5-8

(i) मात की रागी (ii) मुवा रामदा

(iii) मुवा की मैगाउ (iv) गाखी रा मदा

(v) मैगीउ की भजि

5. HINDI SKIT

9-10

(योजक क्या है)

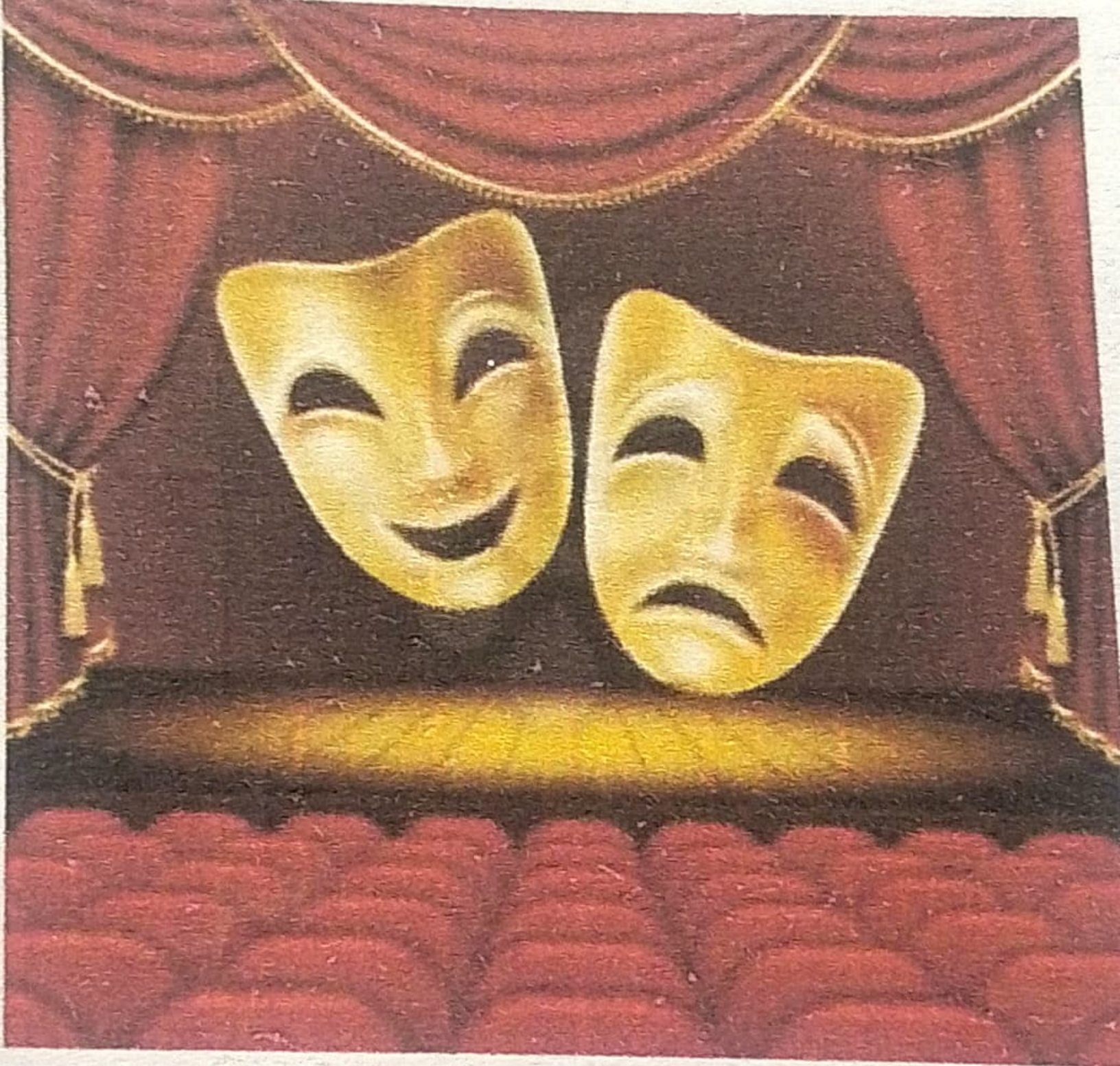
6. HINDI POEMS

11-14

(i) तोड़ती पत्थर

(ii) कीर्ति की वीसाधा

(iii) तुम-हम

ਤਾਟਰ

ਤਾਟਰ ਇੱਕ ਦਰਸ਼ਨੀ ਰਸਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖੀ
ਜੀਵਨ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕਿਸੇ ਘਟਨਾ ਨਾਲ ਜੁੜੇ
ਧਾਤਾਂ ਦੇ ਦਾਤਾਦਾਧ ਗੀਤਾਂ ਰੰਗਮੰਚ ਉੱਤੇ
ਦਿਖਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚਲੇ
ਧਾਤਾਂ ਜੀਵਨ ਦੁਆਰਾ ਵਿੱਚ ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ ਕੇ ਦਰਸ਼ਨ
ਦੇ ਮਨ ਤੇ ਮਿਥਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤਾਟਰ
ਵਿੱਚ ਮਾਤਿਤ ਰਸਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਸ਼ਾਮਿਲ ਹਨ।
ਤਾਟਰ ਇੱਕ ਵੱਖਰੇ ਮਾਤਿਤ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਹੈ ਤੇ ਰਸਾ
ਦੁਆਰਾ ਹੀ। ਤਾਟਰ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸਿਖਰਾ ਵੱਲ
ਧਾਤਾਂ ਅਤੇ ਦਰਸ਼ਨ ਦਾ ਨੂੰ ਮਾਮਲੇ ਰੱਖਣ
ਪੈਂਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਲਈ ਜੇਕਰ ਤਾਟਰਗਾਰ ਆਪਣੇ ਤਾਟਰ
ਦੀ ਗੁਣਨਾ ਰੰਗਮੰਚੀ ਨਿਰਮਾਣ ਨੂੰ ਸੁੱਚ
ਰੱਖ ਕੇ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਜੀਵਨ ਦੇ
ਇੱਕ ਘਟਨਾ, ਸਮੱਸਿਆ ਨੂੰ ਇਸ ਦੁਆਰਾ
ਜਾਣਾ ਹੈ। ਤਾਟਰ ਦਾ ਦਰਸ਼ਨ ਤੇ ਉੱਚਾ
ਪ੍ਰਭਾਵ ਪੈਂਦਾ ਹੈ।

Folk Song (Social Evil)

ਧੀਆਂ

ਝੋਰੇ ਨਾ ਇਹ ਬਹਿ ਗੁਜ਼ਾਰੇ ਧੀਆਂ ਰੁੱਖ ਦੇ ਫਿੱਲ ਨਾ ਮਾਰੇ ਗਏ
 ਝੋਰੇ ਨਾ ਇਹ ਬਹਿ ਗੁਜ਼ਾਰੇ ਧੀਆਂ ਰੁੱਖ ਦੇ ਫਿੱਲ ਨਾ ਮਾਰੇ
 ਮਰਾ ਮਰਾ ਮਾਧਿਯਾ ਦੇ ਘਰ ਦੀ ਧੀ ਮਰਾਉਰੀਆ ਨੇ
 ਪੁੱਤ ਵੰਡਾਉਣ ਜਮੀਨਾ, ਧੀਆਂ ਰੁੱਖ ਵੰਡਾਉਰੀਆ ਨੇ ੨
 ਝੋਰੇ ਨਾ ਇਹ ਬਹਿ ਗੁਜ਼ਾਰੇ

ਧੀ ਘਟ ਕੇ ਜਿੰਦਗੀ ਫਿੱਲ ਦੇ ਬਿਰਾਸ ਨਿਭਾਉਰੀ ਦੇ 2
 ਕਦੇ ਤੇਹ ਕਦੇ ਪਤਲੀ ਤੇ ਕਦੇ ਮਾਂ ਆਖਾਉਰੀ ਦੇ
 ਜੇ ਮਾਪੇ ਤੇਹ ਰੁੱਖਾ ਫਿੱਲ ਘੋਰੇ ਪੁੱਤ ਮੈਂ ਵਸੀ ਮੁੰਡ ਦੇ
 ਧੀਆਂ ਫੇਰ ਦੀ ਮਾਧਿਯਾ ਕੋਲ ਭੀਜੀਆ ਆਉਰੀਆ ਨੇ
 ਪੁੱਤ ਵੰਡਾਉਣ ਜਮੀਨਾ, ਧੀਆਂ ਰੁੱਖ ਵੰਡਾਉਰੀਆ ਨੇ 2
 ਝੋਰੇ ਨਾ ਇਹ ਬਹਿ ਗੁਜ਼ਾਰੇ

ਬਿਨ ਧੀਆਂ ਦੇ ਖਾਨਦਾਨ ਜਿਹੇ ਭੀ ਤੋਗੀ ?
 ਕੋਹ ਜਮੀਨਾ ਪੁੱਤ ਜਿੱਥੇ ਰਿਸਤੇ ਜੇਹਾਗੇ
 ਧਿਰ੍ਹੇ ਗੁਰਾ ਧੀਆਂ ਵੰਡੀਆਇਆ, ਦੁਨਿਆ ਨੇ ਫਿੱਲ ਮਾਨ ਦੁਆਇਆ
 ਤਾ ਦੀ ਧੀ ਪੈਰ ਦੀ ਜੁਤੀ "ਜੇਲੀ" ਬਿਠਿ ਆਖਾਉਰੀਆ ਨੇ ?
 ਪੁੱਤ ਵੰਡਾਉਣ ਜਮੀਨਾ ਧੀਆਂ ਰੁੱਖ ਵੰਡਾਉਰੀਆ ਨੇ
 ਝੋਰੇ ਨਾ ਇਹ ਬਹਿ ਗੁਜ਼ਾਰੇ

PATRIOTIC SONG

ਉਹ ਆਸਿਰ ਮੀ ਆਜਾਈ ਚ

ਉਹ ਆਤਾ ਨਹਾ ਬਣਾ ਗਿਯਾ ਮੀ

ਬਿੰਦੁ ਆਪਣਾ ਨਾਹ ਤੇ ਜੀਹਾ ਮਿੱਠੇ

ਮਾਰੁ ਉਹ ਸਿਖਾ ਗਿਯਾ ਮੀ

ਜਾ ਕੇ ਜਿੰਦਗੀ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਲੇਖੇ

ਜੇ ਬਿਗਾ ਉਹ ਕਰੇ ਦਿਖਾ ਗਿਯਾ ਮੀ

ਯੱਜ ਮਾਰੇ ਯਾਰ, ਭਗਤ, ਹੋ ਕਰੇ ਆ

ਜੇ ਯੱਜ ਗੇਰੇ ਮਾਥੇ ਤਰੇ ਆਂ

ਤਾਂ ਉਹ 'ਭਗਤ ਸਿੰਘ' ਕਰੇ ਆਂ ।

Topic _____

Date _____

4.

SKIT [MUSIC SUBJECT]

Topic : ਮੰਗੀਤ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ

ਯਾਤਰ

1. ਚੋਲ
2. ਤੁੰਬੀ

3. ਚਿਮਟਾ
4. ਗੁਰੂ ਜੀ

(ਤਿੰਨੋਂ ਘੋੜੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਚਲ ਰਹੇ ਹਨ)

ਚੋਲ : (ਘੋੜੇ ਨਾਲ) ਮੈਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ! ਮੇਰੇ
ਘੋੜੇ ਤੇਜ਼ ਹਨ ! ਧੀਰ !

ਤੁੰਬੀ : ਨੀ, ਮੈਂ ਵਧੀਆ ! ਮੈਂ ਇਸ ਨੂੰ ਛੁਡਾ ਲੈਂਦੀ ਹਾਂ !
ਤੁੰਗ ਤੁੰਗ !

ਚਿਮਟਾ : ਗੁਰੂ ਜੀ ! ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਹਾਂ ! ਛੱਡੋ !

ਗੁਰੂ ਜੀ : (ਉੱਖ ਉੱਪਰ ਉੱਚੇ) ਚੰਗਾ ਚੰਗਾ ! ਲੱਭ ਲੱਭ !
ਇੱਕੋ ਘੋੜੇ !
(ਸਾਰੇ ਮਿਲ ਕੇ ਛੱਡਦੇ ਹਨ)

ਸਾਰੇ ਮਿਲ ਕੇ ! ਧੀਰ ! ਤੁੰਗ ਤੁੰਗ ! ਛੱਡੋ !

ਚੋਲ : ਹਾਂ ! ਇਹ ਜਿਹਾ ਮੇਰਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ !

ਤੁੰਬੀ : ਮਿਲ ਕੇ ਛੱਡੋ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ !

ਗੁਰੂ ਜੀ ! ਸਾਧਾਸਾ ! ਫੇਰਤਾ ਦਿੱਤਾ ਹੀ ਆਉਂਦਾ ਹੈ !

ਸਾਰੇ : (ਚੰਗਾ ਹੋ) ਸਭ ਸੀ ਘੋੜੇ !

ਸੁੱਖ ਦੀ ਬਾਣੀ

ਰਬਾਬ ਦੀਆਂ ਤਾਰਾਂ ਬੋਲੀਆਂ
 ਮਲਗੋਜ਼ੇ ਦੇ ਗੀਤ ਮੁਹਾਇਆ,
 ਦੋਲ ਦੀ ਤਾਪ ਤੇ ਨੱਚਿਆ ਮਨ
 ਮੰਗੀਤ ਦੇ ਜਾਦੂ ਚਲਾਇਆ,

ਜਦ ਸੁੱਖ ਵਿੱਚ ਧਿਆਨ ਫਸਦਾ
 ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਜੀਵਨ ਮਿਲਦਾ
 ਮੰਗੀਤ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਦਾਤ,
 ਜੋ ਦਿਲਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਜਾਂਦਾ

ਸੁੱਖ ਦੀ ਮੰਗੀਤ

ਤਾਰਾਂ ਤੇ ਝੰਗਰ ਭਰੀ,
 ਦਿਲ ਦੀ ਧੁਨ ਤੇ ਰੰਮ ਤਰੀਆ
 ਸੁੱਖ ਦੀ ਮੀਠੀ ਧਾਰਮਿਕ ਵਿੱਚ,
 ਕੁਝ ਦੇ ਨੱਚਣਾ ਮਿੱਥ ਸਿੱਖਿਆ।

ਗਮ ਦੀਆਂ ਲਹਿਰਾਂ ਵਿੱਚ,
 ਕਾਰਾਂ ਦੇ ਫੁੱਲ ਖਿੰਡੇ ਦੇ,
 ਮੰਗੀਤ ਦੇ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿੱਚ,
 ਜਨਾਬਾਤ ਸਾਰੇ ਤੇ।

6.

Design

ਮੁਗਾਂ ਦਾ ਮਫਰ

ਜੇਹੇ ਤਾਗ ਤੇ ਉਮਰਾ ਫਿਰਦੀਆਂ ਨੇ,
ਤਾ ਮੁਗਾਂ ਦੀਆਂ ਲਹਿਰਾਂ ਉਠਦੀਆਂ ਨੇ
ਜਦਾ ਵਿੱਚ ਗੁੰਬਦੀ ਧੁਨ ਪੁਗਾਈ
ਚਿਲਾਂ ਤੇ ਹੁਣ ਜਾਂਦੀ ਕਾਈ

ਸਾਡੀ ਦੀਆਂ ਤਾਗ ਮੇਰੀਆਂ ਨੇ
ਦਰਦ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਬੋਲਦੀਆਂ ਨੇ।
ਗੁਥਾ ਦੀ ਯਾਦਾਂ ਵਿੱਚ ਇਤਿਹਾਸ ਦਰਦ
ਪੁਰਾਣਿਆਂ ਦੀ ਪਿਛਾਇਆ ਹਰ ਸੁਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੀ।

ਦੇਸ਼ ਦੀ ਥਾਪ ਤੇ ਪਾਤੀ ਫੇਰਦੀ
ਤੰਗੇ ਦੀ ਲੈ ਤੇ ਹੁਣ ਮਚਦੀ
ਤੁੰਬੀ ਦੀ ਮਿੱਠੀ ਤਨ ਮੁਝਾਉਂਦੀ
ਪਿੰਡ ਦੀਆਂ ਯਾਦਾਂ ਮਨ 'ਚ ਰਹਿੰਦੀ।

ਯਾਦਾਂ ਦੀ ਮਮਤੀ ਤੇ ਯਾਦਾਂ
ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਫੇਰਦੀ ਹੈ ਹਰ
ਚਿਮਟੇ ਦੀ ਝਲਕਾਂ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਤਾਰੀ,
ਮੇਰਿਆਂ ਦੀ ਰੋਣਕਾਂ ਹੁੰਦੀ ਹਰ ਰੋਣਕਾਂ ਤਾਰੀ।

ਗਾਇਰੀ ਦਾ ਮਫਰ

ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਬੱਚਾ, ਗਉਣ ਦਾ ਮੋਰੀਨ
ਮਾਂ ਦੀਆਂ ਲੋਹੀਆਂ ਮੁਠ ਵੇ ਸੁਰ ਮਿੱਥਿਆ
ਗੁਰੂ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਬੈਠ ਵੇ
ਮੱਤ ਮੁੱਤਾਂ ਦਾ ਗਿੰਨਾਨ ਪਾਇਆ।

ਮਾ ਵੇ ਗਾ ਮਾ ਪਾ ਪਾ ਟੀ,
ਮੱਤੇ ਸੁਰ ਦੀ ਮੀਂਹੀ ਚੜਿਆ,
ਗਿੰਨਾਨ ਦੀਆਂ ਗਤਾਂ, ਮਿਗਨਤ ਦੇ ਲਿ
ਉੱਲੀ ਉੱਲੀ ਗਾਇਰ ਬਣ ਗਿਆ।

ਪਹਿਲਾ ਮੱਤ ਪਹਿਲੀ ਧੋਮਰਾਈ,
ਦਿਲ ਧੜਕਦਾ ਧਰ ਉੱਮਲਾ ਧੱਕਾ
ਜਦੋਂ ਪਹਿਲੀ ਤਾਰ ਗਏ ਤੇ ਨਿਕਲੀ
ਮਾਗ ਮੰਮਾਠ ਤਾਰੀਆਂ ਵਿੱਚ ਰੂਪ ਗਿਆ।

ਮਾਸਾਂ ਦਾ ਮਫਰ, ਮੁੱਤਾਂ ਨਾਲ ਪਿਆਰ
ਗਾਇਰੀ ਬਣ ਗਈ ਜੀਵਨ ਦਾ ਭਾਸ਼ਾ
ਜਦ ਗੀਤ ਵਿੱਚ ਰੂਪ ਦਾ ਰਿੰਮਾ
ਜਦ ਸੁਰ ਵਿੱਚ ਦਿਲ ਦਾ ਭਰਿੰਮਾਮ।

ਮੰਗੀਤ ਦੀ ਮਾਧਿ

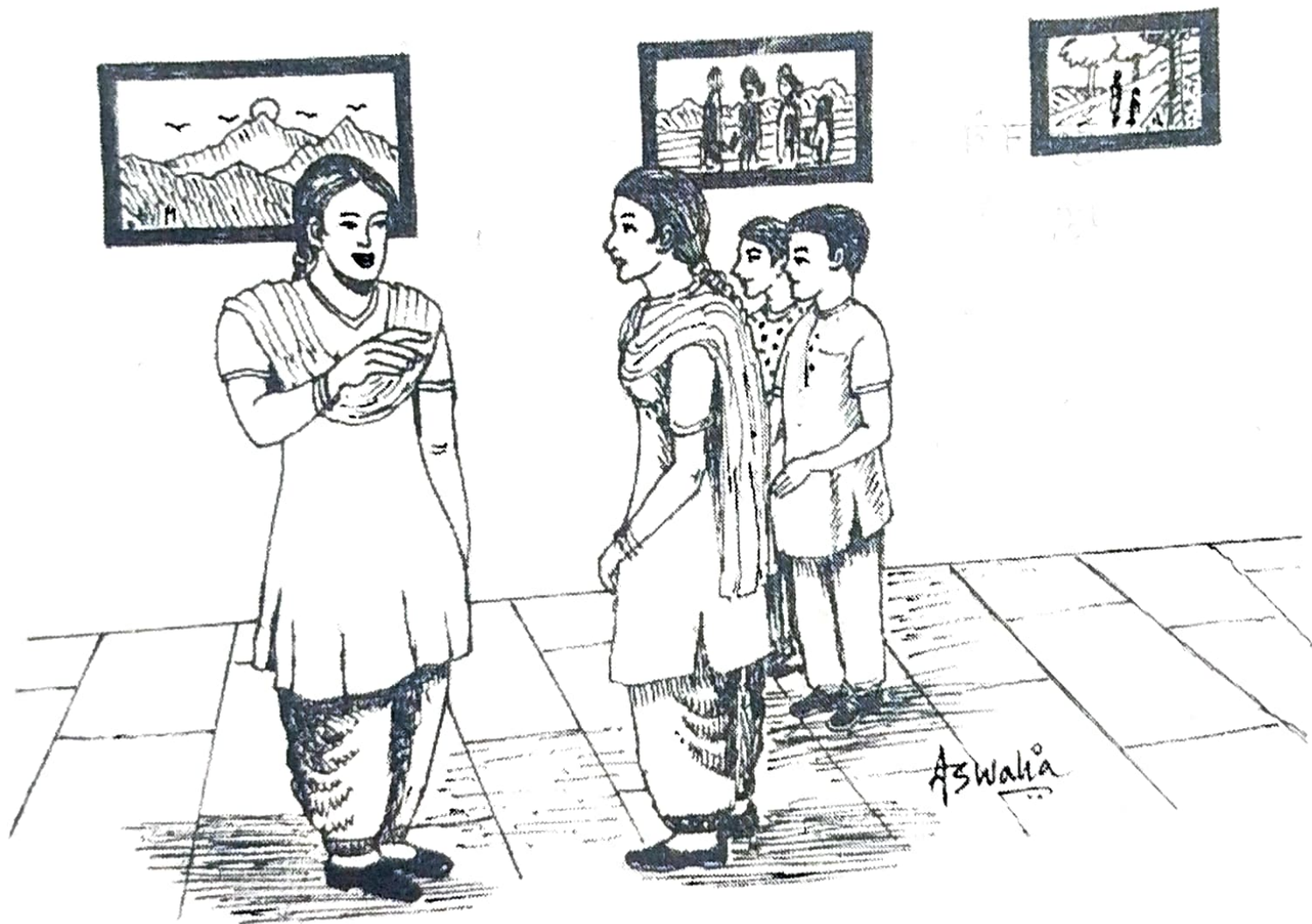
ਮੰਗੀਤ ਤਾ ਖੂਬ ਦੀ ਦਾਤ ਹੈ,
ਜਿਹੜੀ ਜੋੜਦੀ ਹੈ ਇੱਕ ਜਾਤ ਹੈ,
ਨਾ ਕੋਈ ਉੱਚਾ, ਨਾ ਕੋਈ ਨੀਵਾ,
ਸੁਰਾ ਦੀ ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ ਸਭ ਬਰਾਬਰ ਹੈ

ਰਾਗ ਮਲਾਰ ਵਿੱਚ ਬਰਮਾਤ ਆਉਂਦੀ
ਰਾਗ ਮ ਭੰਗੜੀ ਵਿੱਚ ਸਵੇਰ ਮੁਰੰਦਿੰਦੀ।
ਰਾਗ ਰੁਗਾ ਵਿੱਚ ਮਰਦੀ ਦਾ ਪੁਟਾ,
ਰਾਗ ਜਮਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੇਮ ਦੀ ਚਾਹ

ਹੁ ਰਾਗ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰੰਗ ਹੁੰਦਾ
ਹੁ ਤਾਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਯੋਗ ਹੁੰਦਾ
ਤੀਲਾਹ, ਦਾਦਾ, ਕਮਿਟਾ ਤੇ ਰੁਪਾ
ਹੁ ਤਾਲ ਦਾ ਇੱਕ ਆਪਣਾ ਚਮਕਾਰ ਹੈ।

ਗਾਇਕ ਜਦੋਂ ਆਲਾਪ ਨਾਉਂਦਾ ਹੈ
ਤਾਂ ਆਰਾਮ ਦੀ ਸੁਨਹ ਰੂਪ ਸਾਂਝਾ ਹੈ
ਸੁਰਾ ਦੀ ਉਡਾਰੀ ਵਿੱਚ ਉਡਾਰੀਆਂ ਮਾਰਦਾ
ਤਾਂਨਾਂ ਦੀਆਂ ਲੜੀਆਂ ਵਿੱਚ ਰੰਗ ਨੂੰ ਜੋੜਦਾ

ਤਵਲੇ ਦੀ ਧੌਲੀ ਵਿੱਚ ਗਹਿਤ ਛੁਪਿਆ
ਧਾ ਪਿਨ ਪਿਨ ਧਾ, ਤਾਂ ਤਿੰ ਤਿੰ ਤਾਂ
ਉੱਚਾ ਦੀ ਕਲਾ ਤੇ ਚਿਨ ਦਾ ਜਸ਼ਨਾ
ਮਿਲ ਕੇ ਬਣਾਉਂਦੇ ਮੰਗੀਤ ਦਾ ਜਾਨ

SKIT (HINDI SUBJECT)

Topic :- योजक क्या है?

पात्र

1. शिक्षक

2. राम (छात्र)

3. श्याम (छात्र)

4. गीता (छात्री)

दृश्य: कक्षा

(तीनों छात्र अलग अलग खड़े हैं, एक दूसरे से दूर)

शिक्षक: बच्चों आज हम योजक के बारे में सीखेंगे।

राम: योजक वो क्या होता है मैडम?

शिक्षक: योजक वे शब्द हैं जो दो शब्दों, वाक्यांशों या वाक्यों को जोड़ते हैं। जैसे और, या, लेकिन, परन्तु, किन्तु, तथा, इसलिये।

श्याम: (अकेले खड़े होकर) मैं क्रिकेट खेलता हूँ।

गीता: (अलग खड़े होकर) मैं गाना गाती हूँ।

शिक्षक: देखो ये तीनों अलग अलग हैं! अब योजक का जादू देखो।

(शिक्षक बीच में आती हैं और "और" लिखा हुआ कार्ड दिखाती हैं)

श्याम और गीता: (साथ में) मैं क्रिकेट खेलता हूँ

और मैं गाता गाती हूँ।

राम: वह! तो योजक जोड़ने का काम करता है।

शिक्षक: बिल्कुल। एक और उदाहरण देखो।

राम: मैं पढ़ना चाहता हूँ।

श्याम: (बीच में, लेकिन का कार्ड दिखाते हुए) लेकिन

राम: मुझे नींद आ रही है।

गीत: तो 'लेकिन' भी योजक है?

शिक्षक: हाँ। "और" जोड़ता है, "लेकिन" विरोध दिखाता है "या" विकल्प देता है - इसलिए "कारण" बताता है।

सभी छात्र: (साथ में)

राम और श्याम दोस्त हैं।

मैं जाऊँ या नऊँ?

मैंने मेहनत की इसलिए सफल हुआ।

शिक्षक: शाब्दिक! योजक वाक्यों को जोड़कर भाषा को सुंदर बनाते हैं।

सभी: (दर्शकों की ओर) धन्यवाद।

कह तोड़ी कथर
०० ९३ ००

तोड़ती पत्थर

वह तोड़ती पत्थर
 देखा उसे मैंने इलाहाबाद के पथ पर
 वह तोड़ती पत्थर
 कोई न छायादार
 पेड़ वह जिसके तले बैठी हुई स्वीकार,
 श्याम तन भर बैधा यौवन
 नत नयन, प्रिय कर्मा, रत मन
 गुरु हथौड़ा हाथ,
 करती बार बार प्रहार
 सामने तरमालिका, अट्टलिका प्रकार

चढ़ रही थी धूप:
 गर्मियों के दिन
 दिवा का तमतमाता रूप
 उठी झुलसाती हुई लू:
 रई ज्यो जलती हुई भू:
 गर्म चिनगी छा गई
 प्रायः हुई दुपहर:-
 वह तोड़ती पत्थर

देखते देखा मुझे तो एक बार
 उस भवन की ओर देखा छिन्नतार

वीरो की वीर गाथा

जब जब आया बुलावा मातृ भूमि का
उसने हथियार उठाया था
देश की रक्षा करने हेतु सदैव
अपना खून बहाया था
जो उठी तलवार और तीर कमान
तो थर पर दुश्मन काँपे थे।

चूक चौहान से हुई नहीं
देश की पताका झुकी नहीं
युद्ध में भी धर्म दिखाया जिसने
शास्त्रहीन को शरण में लाया था
याद करो इतिहास को जब
विद्रोही भारत में छाड़ थे।
खड़ा अकेला हुआ चौहान जब
देख चटाने भी काँपी थी

काट के सारे दुश्मन को
भारतवर्ष बचाया था
देख कर समय धरातल का
आज ये चौहान भी कहता है
तूफ़ान रहे हर पल बलिदान हेतु
वही ब्रह्म कहलाता है।